

[Justitsministeren]

vente boer, hvilket efter forslagsstillernes opfattelse skulle indebære, at likvidatoren eller kuratoren ikke i tilstrækkelig grad tilskyndes til at afslutte boer som solvente.

Jeg fremhævede ved den tidligere førstebehandling, vi havde af forslaget, at det er skifteretten, som ved konkursboer fastsætter salæret til advokater og andre sagkyndige, som bistår ved behandlingen af boerne, og som jeg nævnte dengang, følger det af de gældende regler i konkursloven, at skifteretten ved salærfastsættelse skal tage hensyn til sagens beskaffenhed og til omfanget af det udførte arbejde.

Jeg mener fortsat ikke, at det er rigtigt at indsætte regler i selve konkursloven, hvorved man fastsætter et salær til bestemte takster uden hensyn til arbejdets art og omfang. Der findes jo også boer, der ikke behandles af skifteretten, og hvor advokatsalæret fastsættes efter Advokatrådets takster.

Bortset fra dette synes jeg, at der er meget om, hvad forslagsstillerne anfører i deres grundelse. Jeg kan henvise til de, synes jeg selv, positive bemærkninger, jeg fremsatte under førstebehandlingen sidste gang om dette spørgsmål, hvor jeg mener, at der fra forslagsstillernes side er taget fat på noget relevant.

Jeg sagde dengang, at på baggrund af beslutningsforslaget vil der blive holdt et møde med repræsentanter fra Advokatrådet med henblik på at drøfte de rejste spørgsmål. Jeg kan nu oplyse, at jeg i sommer har haft dette møde, og at jeg her opfordrede Advokatrådet til at tage spørgsmålet om udformningen af salærtakster op til nærmere overvejelse. Det gav rådet mig tilsagn om. Det er oplyst over for mig, at disse overvejelser foregår i sammenhæng med Advokatrådets generelle forhandlinger med monopolmyndighederne om advokaters salærer.

Jeg har således taget et initiativ i forbindelse med forslaget til beslutning med henblik på at overveje de salærtakster, og jeg forventer i løbet af kort tid at blive gjort bekendt med Advokatrådets overvejelser og resultatet af disse.

Torben Lund (S):

Det er jo en gangen fra sidste samling, og jeg skal i det væsentlige henvise til de bemærkninger, som hr. Ole Espersen gjorde

ved den lejlighed, men det er stadig væk et aktuelt problem, og vi er stadig indstillet på, at vi gerne vil se på løsningen af problemet.

Det er også vores opfattelse, at det er uacceptabelt med salærregler, som medfører, at salærets størrelse er afhængig af den behandlingsform, man vælger for et bo, om det er et betalingsstandsningsbo eller et konkursbo. Man kan vel heller ikke sige, at den gældende konkurslov direkte siger, at salæret skal være afhængigt af bobehandlingens form, men det er jo efter praksis i hvert fald sådan, at det tillægges endda meget stor vægt, hvilken form bobehandlingen har haft.

Vi mener, at salæret til en kurator eller en likvidator i et bo naturligvis primært bør være afhængigt af arbejdets omfang, sådan som det også er det, når man beregner salæret til en revisor for bistand i forbindelse med konkursbehandlinger.

Men det princip, man har for salærberegningen ved konkursboerne, nemlig at salærets størrelse er afhængig af sagsgenstandens størrelse, er jo ikke et princip, der er enestående alene for konkursboer og likvidationsboer, det kender vi fra mange andre områder inden for advokatvirksomhed: f.eks. er ejendomshandler, inkassoforretninger og for den sags skyld også procederetaksterne i forbindelse med retssager jo afhængig af sagsgenstandens størrelse, og man kan nok sige, at det kan føre til nogle mærkværdige resultater. Det er muligt, at det i det lange løb vil gå nogenlunde lige op, når det drejer sig om inkassosager, og når det drejer sig om egentlige retssager med proceduresalær, hvor man jo meget ofte kommer ud for at kunne føre retssag om en lille sagsgenstand, som giver et meget ringe honorar i forhold til det arbejde, der er udført, men til andre tider til gengæld får et meget stort honorar, fordi sagsgenstanden er stor, og ikke fordi arbejdet har været særlig omfattende.

Vi er indstillet på at ville medvirke positivt til at se på disse forhold og forventer selv at komme med et initiativ i en lidt større sammenhæng vedrørende salærtaksterne i begyndelsen af det nye år.

Vi synes, der er et andet forhold, man bør tage med ind i overvejelserne, og det er de vurderingsprincipper, man ofte anvender i skifteretterne. Der er det vores holdning, at vi nok i højere grad må betjene os af en sagkyndig bistand, når det skal vurderes, om en